

**МАЛОВИСТОРОПСЬКИЙ КОЛЕДЖ ІМЕНІ П.С.РИБАЛКА
СУМСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Циклова комісія

загальноосвітніх дисциплін

Відділення

денної форми навчання

"ЗАТВЕРДЖУЮ"

Заступник директора

з навчальної роботи

_____ Ірина БАБКІНА

" ____ " _____ 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Українська мова

спеціальність Н1 «Агрономія», Н2 «Тваринництво», Н6 «Ветеринарна медицина»,
201 «Агрономія», 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,
211 «Ветеринарна медицина»

освітньо - професійний ступінь - фаховий молодший бакалавр

2025 рік

РОБОЧА ПРОГРАМА

з української мови

для здобувачів фахової передвищої освіти груп

А – 11, В – 11, Т – 11

А – 21, В – 21, Т – 21

спеціальності Н1 «Агрономія», Н2 «Тваринництво», Н6 «Ветеринарна медицина», 201 «Агрономія», 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва», 211 «Ветеринарна медицина»

Розробник: Юлія ГУБА, викладач вищої кваліфікаційної категорії,
викладач - методист

Робоча програма складена на основі навчальної програми «Українська мова» 10- 11 класи (рівень стандарту), схваленої комісією з української мови Науково – методичної Ради з питань освіти і науки України наказ № 1407 від 25.10. 2017 року

Робочу програму розглянуто на засіданні циклової комісії

загальноосвітніх дисциплін

Протокол від «___» _____ 2025 року №

Голова циклової комісії _____
(підпис)

Ніна САВЧЕНКО

Схвалено методичною комісією вищого навчального закладу

Протокол від «___» _____ 2025 року №

Голова _____
(підпис)

Юлія САВЕНКО

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійний ступінь	Характеристика навчальної дисципліни
<p>Кількість кредитів</p> <p>2,7 / 2</p> <p>Загальна кількість годин -140</p>	<p>Галузь знань Н «Сільське, лісове, рибне господарство та ветеринарна медицина» 21 «Ветеринарія» 20 «Аграрні науки та продовольство»</p> <p>Спеціальність</p> <p>Н1 «Агрономія» Н2 «Тваринництво» Н6 «Ветеринарна медицина» 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва» 201 «Агрономія» 211 «Ветеринарна медицина»</p>	<p>(денна форма навчання)</p> <p>Нормативна</p> <p>Рік підготовки: перший, другий</p> <p>Семестр: I, II, III, IV</p>
	<p>Освітньо-професійний ступінь:</p> <p>фаховий молодший бакалавр</p>	<p>Лекції 2 години</p> <p>Практичні заняття 138</p> <p>Вид контролю: підсумкове заняття</p>

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета:

- виховання студента як компетентну мовну особистість, яка відзначається високою мовною культурою;
- формування навичок комунікативно виправданого користування засобами мови в різних життєвих ситуаціях з обов'язковим дотриманням мовних норм та мовленнєвого етикету;
- вироблення вмінь за лексемами й граматичними формами пізнавати національне світосприймання, ментальність рідного народу.

Завдання:

- формування ціннісного ставлення до української мови як державної мови України;
- формування предметної і ключових компетентностей;
- формування духовного світу студентів, цілісних світоглядних уявлень, системи загальнолюдських, національних, особистісних ціннісних орієнтирів;
- навчання засобами мови пізнавати світ, облаштовувати гармонійне співіснування в ньому, зберігати й передавати культурні набутки, виражати емоції й почуття, розв'язувати життєві проблеми;
- формування мовленнєвої культури, раціональної мовленнєвої поведінки;
- розвиток логічного і критичного мислення, творчої уяви;
- формування мовного смаку, мовного чуття і мовної стійкості, сприяння усвідомленню краси й естетики української мови.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- норми української літературної мови,
- основні аспекти культури мовлення,

- основні принципи українського правопису,
- стилістичні засоби фонетики,
- загальні вимоги до складання документів,
- стилістичні засоби лексикології та фразеології,
- словотворчі та морфологічні засоби стилістики.

вміти:

- володіти культурою мовлення, нормами української літературної мови,
- виправляти допущені в усному мовленні орфоепічні помилки,
- користуватись різними джерелами інформації,
- практично використовувати вивчені правила,
- складати документи щодо особового складу та обліково – фінансові документи,
- переказувати докладно прослуханий або прочитаний текст різних стилів мовлення, висловлювати власне ставлення до подій, героїв, їхніх вчинків,
- передавати на письмі прослуханий текст,
- складати конспект, тези почутого і прочитаного, робити тематичні виписки,
- налагоджувати гармонійні стосунки з людьми,
- розрізняти види простих речень,
- аналізувати тексти вивчених стилів мовлення з погляду змістовності, логічності, точності, виразності доцільності мовлення,
- складати власні усні, письмові висловлювання різних стилів,
- робити морфологічний розбір слова,
- утворювати нові слова за допомогою різних способів творення,
- розробляти проект поглиблення власних знань з мови та мовлення і вдосконалювати відповідні уміння, навички, усувати недоліки,
- орієнтуватися у ситуаціях спілкування,
- працювати з довідковою літературою, складати бібліографію, анотацію.

Ключові компетентності з дисципліни «Українська мова»

1. Спілкування державною мовою – готовність (здатність) студентів засобами української мови успішно взаємодіяти у процесі розв’язання типових для віку життєвих проблем; сформоване ціннісне ставлення до мови свого народу, наявність досвіду послуговування державною мовою.

2. Спілкування іноземними мовами – готовність (здатність) реалізовувати різноманітні комунікативні наміри у широкому діапазоні особистісних, соціальних і культурних контекстів.

3. Математична грамотність – спроможність особистості застосовувати математичні вміння в реальному житті, працювати з числовою інформацією.

4. Компетентності у природничих науках і технологіях – здатність орієнтуватися в інформаційному просторі, володіти й оперувати інформацією відповідно до потреб, застосовувати ІКТ у навчанні й повсякденному житті, знаходити, опрацьовувати і систематизовувати інформацію); здатність бути відкритими до інновацій, реалізувати себе в мінливому технологічному, життєвому, навчальному й трудовому середовищі.

5. Інформаційно-комунікаційна компетентність – здатність (готовність) розуміти навколишнє інформаційне середовище, самостійно шукати, добирати й критично аналізувати необхідну інформацію, трансформувати, зберігати та транслювати її й діяти відповідно до своїх цілей і прийнятої в суспільстві комунікаційної етики.

6. Уміння вчитися протягом життя – здатність і внутрішня потреба самостійно здобувати знання і формувати вміння відповідно до поставлених цілей з метою самовдосконалення й самореалізації.

7. Соціальна і громадянська компетентності – усвідомлення громадянської повинності й відповідальності, здатність до реалізації громадянських прав і обов’язків.

8. Підприємницька компетентність – це інтегрована якість особистості, що базується на креативності, творчості, інноваційності, здатності до ризику, спроможності планувати, самоорганізовуватися й організовувати підприємницьку діяльність, утілювати ідеї у сферу економічного життя, розв’язувати конфліктні

ситуації, приймати рішення, брати на себе відповідальність, формувати моделі поведінки, необхідні для успішного розв'язання нагальних виробничих проблем.

9. Загальнокультурна – здатність студента усвідомлено сприймати надбання культури як цінність, аналізувати й оцінювати досягнення національної та світової культури, орієнтуватися в культурному та духовному контексті сучасного суспільства, застосовувати традиційні для культури українського народу методи самовиховання.

10. Екологічна грамотність і здорове життя – здатність розумно й раціонально користуватися природними ресурсами, усвідомлене ставлення до ролі довкілля для життя й здоров'я людини; готовність виявляти активну життєву позицію в питаннях захисту довкілля, дотримуватися здорового способу життя й пропагувати його.

3. Структура навчальної дисципліни

Семестр	Кількість годин			
	денна форма			
	всього	у тому числі:		
лекції		ПЗ	самостійна робота студента	
1	34	2	32	-
2	46	-	46	-
3	30		30	
4	30		30	
Разом	140	2	138	-

5. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Оцінювання результатів навчання української мови здійснюється на основі функціонального підходу до навчання мовного курсу, який насамперед має забезпечити студентам уміння ефективно користуватися мовою як засобом пізнання, комунікації; високу мовну культуру особистості; сприяти формуванню громадянської позиції, національної самосвідомості.

Говоріння та письмо

(діалогічне та монологічне мовлення)

Під час перевірки складених студентами висловлювань (діалогів, усних і письмових переказів та творів) ураховується ступінь повноти вираження теми, міра самостійності виконання роботи, ступінь вияву творчих здібностей, особистого ставлення до змісту висловлювання.

Діалогічне мовлення:

1. Перевіряється здатність студентів:

- а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється;
- б) демонструвати вміння:
 - складати діалог відповідно до запропонованої ситуації й мети спілкування;
 - самостійно досягати комунікативної мети;
 - використовувати репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету;
 - дотримуватися теми спілкування;
 - додержуватися правил спілкування;
 - дотримуватися норм літературної мови;
 - демонструвати певний рівень вправності у процесі діалогу (стислість, логічність, виразність, доречність, винахідливість тощо);
- в) висловлювати особисту позицію щодо теми, яка обговорюється;
- г) аргументувати висловлені тези, ввічливо спростовувати помилкові висловлювання співрозмовника.

Зазначені характеристики діалогу є основними критеріями при його оцінюванні.

Перевірка рівня сформованості діалогічного мовлення здійснюється таким чином: викладач пропонує двом студентам вибрати одну із запропонованих тем чи мовленнєвих ситуацій (теми чи ситуації пропонуються різного рівня складності), обдумати її й обговорити із товаришем перед групою у формі діалогу протягом 3—5 хвилин. Оцінка ставиться кожному зі студентів

2. Матеріал для контрольних завдань добирається з урахуванням тематики соціокультурної змістової лінії чинної програми, рівня підготовки, вікових особливостей та пізнавальних інтересів студентів.

3. Одиниця контролю: діалог, складений двома студентами (до 16 – 20 реплік).

4. Оцінювання.

Критерії оцінювання

Рівень	Бал	Характеристика складених студентами діалогів
Початковий (Бали цього рівня одержують студенти, успіхи яких у самостійному у складанні діалогу поки що незначні)	1	У студента виникають значні труднощі у підтриманні діалогу. Здебільшого він відповідає на запитання лише “так” чи “ні” або аналогічними уривчастими реченнями ствердного чи заперечного характеру.
	2	Студент відповідає на елементарні запитання короткими репліками, що містять недоліки різного характеру, але сам досягти комунікативної мети не може.
	3	Студент бере участь у діалозі за найпростішою за змістом мовленнєвою ситуацією, може не лише відповідати на запитання співрозмовника, а й формулювати деякі запитання, припускаючись помилок різного характеру. Проте комунікативна мета досягається ним лише частково.
Середній (Балів цього рівня заслуговують студенти, які досягли певних	4	Студент бере участь у діалозі з нескладною за змістом теми, в основному досягає мети спілкування, проте репліки його недостатньо вдалі, оскільки не враховують належним чином ситуацію спілкування, не відзначаються послідовністю, доказовістю; трапляється чимало помилок у доборі слів, побудові речень, їх інтонуванні тощо.
результатів у складанні діалогу за двома—чотирима показниками з нескладної теми, але за іншими критеріями результати поки що незначні.)	5	Студент бере участь у діалозі за нескладною за змістом мовленнєвою ситуацією, додержується елементарних правил поведінки в розмові, загалом досягає комунікативної мети, проте допускає відхилення від теми, мовлення його характеризується стереотипністю, недостатньою різноманітністю і потребує істотної корекції тощо.
	6	Студент успішно досягає комунікативної мети в діалозі з нескладної теми, його репліки загалом є змістовними, відповідають основним правилам поведінки у розмові, нормам етикету, проте їм не вистачає самостійності суджень, їх аргументації, новизни, лаконізму в досягненні комунікативної мети, наявна певна кількість помилок у мовному оформленні реплік тощо.

<p>Достатній (Балів цього рівня заслуговують студенти, які самостійно, у цілому вправно за більшістю критеріїв склали діалог з теми, що містить певну проблему, продемонстрували належну культуру спілкування, проте за деякими з критеріїв (від 2-х до 4-х) їх мовлення ще містить певні недоліки.)</p>	7	<p>Діалогічне мовлення студента за своїм змістом спрямовується на розв'язання певної проблеми, загалом є змістовним, набирає деяких рис невимушеності; з'являються елементи особистісної позиції щодо предмета обговорення, правила спілкування в цілому додержуються, але ще є істотні недоліки (за 4-ма критеріями): невисокий рівень самостійності й аргументованості суджень, можуть траплятися відхилення від теми, помилки в мовному оформленні реплік тощо.</p>
	8	<p>Студент загалом вправно бере участь у діалозі за ситуацією, що містить певну проблему, досягаючи комунікативної мети, висловлює судження і певною мірою аргументує їх за допомогою загальновідомих фактів, у діалозі з'являються елементи оцінних характеристик, узагальнень, що базуються на використанні прислів'їв і приказок, проте допускаються певні недоліки за кількома критеріями (3-ма).</p>
	9	<p>Студенти самостійно складають діалог з проблемної теми, демонструючи загалом достатній рівень вправності й культури мовлення (чітко висловлюють думки, виявляють вміння сформулювати цікаве запитання, дати влучну, дотепну відповідь, здебільшого виявляють толерантність, стриманість, коректність у разі незгоди з думкою співрозмовника), але в діалозі є певні недоліки за 2-ма критеріями, наприклад: нечітко виражається особиста позиція співбесідників, аргументація не відзначається оригінальністю тощо.</p>

Високий (Балів цього рівня заслуговують студенти, які продемонстрували високу культуру спілкування, переконливо аргументують свої думки з приводу проблемної теми, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; змогли зіставити різні погляди на той самий предмет, навести аргументи “за” і “проти” в їх обговоренні тощо)	10	Студенти складають діалог за проблемною ситуацією, демонструючи належний рівень мовленнєвої культури, вміння формулювати думки, обґрунтовуючи власну позицію, виявляють готовність уважно і доброзичливо вислухати співрозмовника, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; додержуються правил мовленнєвого етикету; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу звичайно відповідає нормам, проте за одним із критеріїв можливі певні недоліки.
	11	Студенти складають діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж самі визначають проблему для обговорення), переконливо й оригінально аргументують свою позицію, зіставляють різні погляди на той самий предмет, розуміючи при цьому можливість інших підходів до обговорюваної проблеми, виявляють повагу до думки іншого; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу відповідає нормам.
	12	Студенти складають глибокий за змістом і досконалий за формою діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж самі визначають проблему для обговорення), демонструючи вміння уважно і доброзичливо вислухати співрозмовника, коротко, виразно, оригінально сформулювати свою думку, дібрати цікаві, влучні, дотепні, переконливі аргументи на захист своєї позиції, у тому числі й з власного життєвого досвіду, зіставити різні погляди на той самий предмет; здатні змінити свою думку в разі незаперечних аргументів іншого; додержуються правил поведінки і мовленнєвого етикету в розмові.

Мовне оформлення оцінюють орієнтовно, спираючись на досвід викладача і не підраховуючи помилок (зважаючи на технічні труднощі фіксації помилок різних типів в усному мовленні).

Примітка. Під **мовним оформленням** діалогу, тексту слід розуміти наявність/відсутність порушень лексичних, фразеологічних, граматичних (морфологічних, синтаксичних), стилістичних, орфоепічних, акцентологічних, інтонаційних норм української літературної мови, а також соціальних норм українського мовленнєвого етикету.

Монологічне мовлення

Говоріння (усні переказ і твір), письмо (письмові переказ і твір)

1. Перевіряється здатність студента:

а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що розкривається (усно чи письмово);

б) демонструвати вміння:

- ✓ будувати висловлювання певного обсягу, добираючи і впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал (епізод із власного життєвого досвіду, прочитаний або прослуханий текст, епізод із кінофільму, сприйнятий (побачений чи почутий) твір мистецтва, розповідь іншої людини тощо);
- ✓ урахувувати мету спілкування, адресата мовлення;
- ✓ розкривати тему висловлювання;
- ✓ виразно відображати основну думку висловлювання, диференціюючи матеріал на головний і другорядний;
- ✓ викладати матеріал логічно, послідовно;
- ✓ використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови;
- ✓ додержуватися єдності стилю;

в) виявляти своє ставлення до предмета висловлювання, розуміти можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;

г) виявляти певний рівень творчої діяльності, зокрема:

- ✓ трансформувати одержану інформацію, відтворюючи її докладно, стисло, вибірково, своїми словами, змінюючи форму викладу, стиль тощо відповідно до задуму висловлювання;
- ✓ створювати оригінальний текст певного стилю;
- ✓ аргументувати висловлені думки, переконливо спростовувати помилкові докази;
- ✓ викладати матеріал виразно, доречно, економно, виявляти багатство лексичних і граматичних засобів.

Організація контролю здійснюється за одним із двох варіантів.

Варіант перший: усі студенти виконують роботу самостійно.

Варіант другий: студенти складають висловлювання на основі диференційованого підходу (для початкового рівня пропонуються докладні допоміжні матеріали, для середнього (допоміжні матеріали загального характеру, а для одержання балів достатнього і високого рівнів необхідно написати переказ чи твір самостійно).

Перевірка здатності **говорити** (усно переказувати чи створювати текст) здійснюється індивідуально: викладач пропонує певне завдання (переказати зміст матеріалу докладно, стисло, вибірково; самостійно створити висловлювання на відповідну тему) і дає студентові час на підготовку.

Перевірка здатності **письмово** переказувати і створювати текст здійснюється фронтально: студентам пропонується переказати прочитаний викладачем (за традиційною методикою або самостійно прочитаний) текст чи інший матеріал для переказу або самостійно написати твір.

2. Матеріал для контрольного завдання.

а) Переказ.

Матеріалом для переказу (усного/письмового) можуть бути: текст, що читається викладачем, або попередньо опрацьований текст; самостійно прочитаний матеріал із газети, журналу, епізод кінофільму чи телепередачі, розповідь іншої людини про певні події, народні звичаї тощо (кількість слів для переказу 350-450).

Тривалість звучання усного переказу — 3-5 хвилин.

Обсяг творчого завдання до переказу, виконаного письмово:

б) Твір	Клас	Кількість сторінок
	10	0,75-1,0
11	1,0-1,5	

Матеріалом для твору (усного/письмового) можуть бути: тема, сформульована на основі попередньо обговореної проблеми, життєвої ситуації, прочитаного та проаналізованого художнього твору; а також пропонувані для окремих студентів допоміжні матеріали (якщо обирається варіант диференційованого підходу до оцінювання).

3. *Одиниця контролю*: усне/письмове висловлювання студентів

Обсяг письмового твору – 3 -3,5 сторінки.

4. *Оцінювання*.

У монологічному висловлюванні оцінюють його зміст і форму (мовне оформлення). За усне висловлювання (переказ, твір) ставлять одну оцінку — за зміст, а також якість мовного оформлення (орієнтовно, спираючись на досвід викладача і не підраховуючи помилок, зважаючи на технічні труднощі фіксації помилок різних типів в усному мовленні).

За письмове мовлення виставляють також одну оцінку: на основі підрахунку допущених недоліків за зміст і помилок за мовне оформлення, ураховуючи їх співвідношення.

в) Есе

<i>Вільне</i>	<i>Формальне</i>
<p>Ознаки:</p> <ul style="list-style-type: none"> - невеликий обсяг (7-10 речень); - вільна форма і стиль викладу; - довільна структура; - обов'язкова вимога: наявність позиції автора. 	<p>Ознаки:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дотримання структури тексту, - наявність відповідних компонентів (тези, аргументи, приклади, оцінювальні судження, висновки); - обґрунтування (аргументування) тези.

Вільне есе обмежене в часі (5 – 10 і 10 – 15 хв.). До нього доцільно вдаватися на кожному занятті й на різних етапах його: цілевизначення, закріплення, рефлексії тощо.

Для написання формального есе виділяють більше часу: від 20-ти до 45-ти хвилин.

Види формального есе:

- *інформаційне* (есе-розповідь, есе-визначення, есе-опис);
- *критичне*;
- *есе-дослідження* (порівняльне есе, есе-протиставлення, есе причини-наслідку, есе-аналіз).

Вимоги до формального есе

1. Обсяг – 1 – 2 сторінки тексту (800 – 1000 слів).
2. Есе повинно сприйматися як цілісний твір, ідея якого зрозуміла й чітка.
3. Кожен абзац есе розкриває одну думку.
4. Необхідно писати стисло і ясно. Есе не повинно містити нічого зайвого, має нести лише інформацію, необхідну для розкриття ідеї есе, власної позиції автора.
5. Есе має відрізнятися чіткою композиційною побудовою, бути логічним за структурою. В есе, як і в будь-якому творі, повинна простежуватися внутрішня логіка, що визначається, з одного боку, авторським підходом до обговорюваного питання, а з іншого – самим питанням. Необхідно уникати різких стрибків від однієї ідеї до іншої, думка має розкриватися послідовно.
6. Есе повинно засвідчити, що його автор знає й осмислено застосовує теоретичні поняття, терміни, узагальнення, ідеї.
7. Есе повинно містити переконливе аргументування порушеної проблеми.

Рівень	Бали	Характеристика змісту виконаної роботи	Грамот
			орфографія і пунктуація

Початковий (Бали цього рівня одержують студенти, які не досягають значного успіху за жодним із визначених критеріїв.)	1	Студент буде лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювання дуже бідна.	15-16 і більше
	2	Студент буде лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.	13-14
	3	За обсягом робота складає менше половини від норми; висловлювання не є завершеним текстом, хибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені.	11-12
Середній (Балів цього рівня заслуговують студенти, які будують текст, що за критерієм обсягу, повноти відтворення інформації і зв'язності значною мірою задовольняє норму, але за іншими критеріями результати істотно нижчі.)	4	Усне чи письмове висловлювання за обсягом складає дещо більше половини від норми і характеризується уже певною завершеністю, зв'язністю; проте є недоліки за рядом показників (до семи), наприклад: характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми; порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий (у разі переказу — не використано авторську лексику).	9-10
	5	За обсягом робота наближається до норми, у цілому є завершеною, тема значною мірою розкрита, але трапляються недоліки за низкою показників (до шести): роботі властива поверховість висвітлення теми, основна думка не проглядається, бракує єдності стилю та ін.	7-8
	6	За обсягом висловлювання сягає норми, його тема розкривається, виклад загалом зв'язний, але робота характеризується недоліками за кількома показниками (до п'яти): помітний її репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий тощо.	5-6
Достатній (Балів цього рівня заслуговують студенти, які досить вправно будують текст за більшістю критеріїв, але за деякими з них ще припускають ся недоліків.)	7	Студент самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст (у разі переказу — з урахуванням виду переказу), вдало добираються лексичні засоби (у разі переказу — використовує авторські засоби виразності, образності мовлення), але в роботі є недоліки (до чотирьох), наприклад: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; основна думка не аргументується тощо.	4
	8	Студент самостійно будує достатньо повне (у разі переказу — з урахуванням виду переказу), осмислене, самостійно і в цілому вдало написане висловлювання, проте трапляються ще недоліки за певними показниками (до трьох).	3

Під час

	9	Студент самостійно буде послідовний, повний, логічно викладений текст (у разі переказу — з урахуванням виду переказу); розкриває тему, висловлює основну думку (у разі переказу — авторську позицію); вдало добирає лексичні засоби (у разі переказу — використовує авторські засоби виразності, образності мовлення); однак припускається окремих недоліків (за двома показниками): здебільшого це відсутність виразної особистісної позиції чи належної її аргументації тощо.	1 + 1 (негруба)
Високий (Балів цього рівня заслуговують студенти, які вправно за змістом і формою будують текст; висловлюють і аргументують свою думку; вміють зіставляти різні погляди на той самий предмет, оцінювати аргументи на їх доказ, обирати один із них; окрім того, пристосовують висловлювання до особливостей певної мовленнєвої ситуації, комунікативного завдання.)	10	Студент самостійно буде послідовний, повний (у разі переказу — з урахуванням виду переказу) текст, урахує комунікативне завдання, висловлює власну думку, певним чином аргументує різні погляди на проблему; (у разі переказу — зіставляє свою позицію з авторською), робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, додержанням стильової єдності і виразності тексту; але за одним із критеріїв допущено недолік.	1
	11	Студент самостійно буде послідовний, повний (у разі переказу — з урахуванням виду переказу) текст, урахує комунікативне завдання; висловлює власну думку, зіставляє її з думками своїх одногрупників (у разі переказу — враховує авторську позицію), уміє пов'язати обговорюваний предмет із власним життєвим досвідом, добирає переконливі докази для обґрунтування тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; робота в цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю.	1 (негруба)
	12	Студент самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою висловлювання відповідно до мовленнєвої ситуації; аналізує різні погляди на той самий предмет, добирає переконливі аргументи на користь тієї чи іншої позиції, усвідомлює можливості використання тієї чи іншої інформації для розв'язання певних життєвих проблем; робота відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю.	—

виведення єдиної оцінки за письмову роботу до кількості балів, набраних за зміст переказу чи твору, додається кількість балів за мовне оформлення, і їхня сума ділиться на два. При цьому, якщо частка не є цілим числом, то вона заокруглюється в бік більшого числа.

Оцінювання мовних знань і вмінь

Видами оцінювання навчальних досягнень студентів з української мови є:

- поточне,*
- тематичне,*
- семестрове,*
- річне.*

Поточне оцінювання – це процес встановлення рівня навчальних досягнень студентів в оволодінні змістом предмета, уміннями та навичками відповідно до вимог програми.

Поточне оцінювання здійснюється у процесі поурочного вивчення теми. Його основними завданнями є встановлення й оцінювання рівнів розуміння й первинного засвоєння окремих елементів змісту теми, встановлення зв'язків між ними та засвоєним змістом попередніх тем, закріплення знань, умінь та навичок. Формами поточного оцінювання є індивідуальне, групове і фронтальне опитування; виконання студентами різних видів письмових робіт; взаємоконтроль студентів у парах і групах; самоконтроль тощо.

Для контрольної перевірки використовуються завдання тестового характеру, складені на матеріалі слова, сполучення слів, речення, груп пов'язаних між собою речень. Одиницею контролю є вибрані студентами правильні варіанти виконання завдань тестового характеру та самостійно дібрані приклади.

Оцінювання здійснюється таким чином, щоб за зазначену вище роботу студент міг одержати від 1 бала (за сумлінну роботу, яка не дала задовільного результату) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу).

Оцінювання правописних (орфографічних і пунктуаційних) умінь студентів

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий **диктант**.

1. *Перевірки підлягають* уміння правильно писати слова на вивчені орфографічні правила і словникові слова, визначені для запам'ятовування; ставити розділові знаки відповідно до опрацьованих правил пунктуації; належним чином оформляти роботу.

Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою.

2. *Матеріал для контрольного завдання.* Для контрольного текстового диктанту використовується текст, доступний для студентів (180 – 200).

Примітка. При визначенні кількості слів у диктанті враховують як самостійні, так і службові слова.

3. *Одиниця контролю:* текст, записаний студентом з голосу викладача.

4. *Оцінювання.* Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

- орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково;
- виправляються, але не враховуються такі орфографічні і пунктуаційні помилки:

- 1) на правила, які не включені до програми;
- 2) у словах з написаннями, що не перевіряються, над якими не проводилась спеціальна робота;
- 3) у передачі так званої авторської пунктуації;
 - повторювані помилки (помилка у тому самому слові, яке повторюється в диктанті кілька разів), вважається однією помилкою; однотипні (помилки на те саме правило), але в різних словах, вважаються різними помилками;
 - розрізняють грубі й негрубі помилки; зокрема, до негрубих відносяться такі:
 - 1) у винятках з усіх правил;
 - 2) у написанні великої букви в складних власних назвах;
 - 3) у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками;
 - 4) у випадках, коли замість одного знака поставлений інший;
 - 5) у випадках, що вимагають розрізнення *не і ні* (у сполученнях *не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не...; ніщо інше не...*);
 - 6) у пропуску одного із сполучуваних розділових знаків або в порушенні їх послідовності;
 - 7) у заміні українських букв російськими;
 - п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки;
 - орфографічні та пунктуаційні помилки на неопрацьовані правила виправляються, але не враховуються.

Нормативи оцінювання:

Бали	Кількість помилок	Бали	Кількість помилок
1	15—16 і більше	7	4
2	13—14	8	3
3	11—12	9	1+1 (негруба)
4	9—10	10	1
5	7—8	11	1 (негруба)
6	5—6	12	—

Обсяг тексту для аудіювання орієнтовно визначається так:

Клас	Обсяг текстів, що належать до	
	художнього стилю	інших стилів
10	900-1000	800-900
11	1000-1100	900-1000

Правильна відповідь на кожне із 6 запитань оцінюється двома балами, кожне із 12 запитань оцінюється одним балом. Оцінювання здійснюється з огляду на те, що за цей вид діяльності студент може одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка ще не дала належного результату) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу).

6. Методичне забезпечення

1. Паспорт кабінету.
2. Лекції.
3. Навчально – методичні карти занять.
4. Презентації.

5. Роздатковий матеріал.
6. Методичні рекомендації для студентів.
7. Тести.
8. Пакети контрольних робіт.

7. Рекомендована література

Базово-нормативні документи

1. Закон України «Про мови України».

Основна

1. Авраменко О. М. «Українська мова (рівень стандарту)» підручник для 10 - 11 класу закладів загальної середньої освіти, 2018р.
2. Юшук І.П. «Українська мова (рівень стандарту)» підручник для 10 - 11 класу закладів загальної середньої освіти, 2018р.

Допоміжна

1. Голуб Н. Б.; Новосьолова В. І. «Українська мова (рівень стандарту)» підручник для 10 – 11 класу закладів загальної середньої освіти, 2018р.
2. Глазова О. П. «Українська мова (рівень стандарту)» підручник для 10 - 11 класу закладів загальної середньої освіти, 2018р.
3. Заболотний О. В.; Заболотний В. В. «Українська мова (рівень стандарту)» підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти, 2018р.
4. Зубков М. Збірник диктантів для випускників та абітурієнтів з української мови. - Харків: СПДФО Співак Т.К., 2007.
5. Зубков М. Українська мова. Універсальний довідник. - Харків: ВД «ШКОЛА», 2009.
6. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. - К.: Вища школа, 2007.
7. Новий довідник: Українська мова. Українська література. - К.: ТОВ «КАЗКА», 2008.
8. Плющ М.Я., Гринас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. - К.: Вища школа. - 2004.
9. Тести. Українська мова. 5-12 класи/ За ред. д.філол.н. проф.Гуйванюк Н.В. - К.: Академія, 2009.
10. Українська мова: Підруч. для 10-11 кл. пік. з укр. та рос. мовами навчання / О.М. Беляєв та ін. - К.: Освіта, 2007.
11. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: Модульний курс: Навч. посібник. - К.: Вища школа, 2007.

8. Інформаційні ресурси

1. Інститут української мови НАН України: <http://www.iium.iatp.org.ua>
2. Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка: <http://www.philology.Kiev.ua>
3. Український лінгвістичний портал: <http://www1.ulif.org.ua/ulif/>
4. Великий тлумачний словник української мови <http://www.slovnyk.net/>
5. <http://www.slovnyk.net> – великий тлумачний словник сучасної української мови.
6. Бібліотека Українського центру: <http://ukrcenter.com>
7. Національна бібліотека України для дітей з віртуальною бібліографічною довідкою: <http://chl.kiev>.

9. Перелік дисциплін, які забезпечує та якими забезпечується «Українська мова»

№ з/п	Назва дисципліни	Номер дисципліни
1	Іноземна мова	3
2	Іноземна мова (за професійним спрямуванням)	24
3	Українська мова (за професійним спрямуванням)	21
4	Латинська мова	28
5	Фармакологія	29

11. Перелік питань для підсумкового контролю

1. Норми української літературної мови.
2. Основні аспекти культури мовлення.
3. Рівні володіння українською мовою.
4. Стилистичні засоби фонетики.
5. Правила переносу слів.
6. Правопис м'якого знака, апострофа.
7. Складні випадки правопису великої букви.
8. Загальні вимоги до складання документів.
9. Особливості укладання документів щодо особового складу.

10. Правила правопису слів з подвоєння і подовження приголосних.
11. Правила правопису слів з чергуванням голосних, приголосних звуків.
12. Складні випадки правопису слів іншомовного походження.
13. Правила правопису іншомовних прізвищ та географічних назв.
14. Стилiстичні засоби лексикологiї та фразеологiї.
15. Особливості укладання обліково – фінансових документів.
16. Орфограми в коренях, префіксах і суфіксах.
17. Види стислого переказу.
18. Види плану конспектування.
19. Особливості оформлення тематичних виписок.
20. Основні способи запису почутого і прочитаного.
21. Морфологічні засоби стилістики.
22. Граматичні форми власних і загальних назв.
23. Ступені порівняння прикметників.
24. Написання складних слів.
25. Правопис частки НЕ і НІ з різними частинами мови.
26. Правопис прислівників.
27. Суперечка як вид комунікації. Різновиди суперечки.
28. Правила ведення суперечки.
29. Аргументи й докази.
30. Полемічні прийоми.
31. Засоби мовного вираження промови.
32. Відмінкові закінчення прикметників.
33. Вищий і найвищий ступені порівняння прикметників.
34. Прислівник. Ступені порівняння.
35. Складні випадки узгодження й відмінювання числівника.
36. Складні випадки словозміни дієслів.
37. Паралельні форми вираження наказового способу дієслів 1 та 2 особи множини.
38. Активні й пасивні дієприкметники.
39. Поняття синтаксичної норми.
40. Складні випадки і варіанти синтаксичного керування.
41. Порядок слів у реченні.
42. Односкладні й неповні речення.
43. Правила побудови складних речень.
44. Тире між підметом і присудком у простому реченні.
45. Кома в складному реченні.
46. Крапка з комою у складному реченні.

47. Двокрапка у складному реченні.
48. Тире у складному реченні.
49. Розділові знаки при прямій мові.
50. Стилiстичне використання багатозначних слiв i омонiмiв, синонiмiв, антонiмiв i паронiмiв.
51. Стилiстичне забарвлення фразеологiзмiв.
52. Стилiстична роль неологiзмiв i застарiлої лексики.
53. Стилiстичнi особливостi слiв iншомовного походження.
54. Стилiстичнi особливостi засобiв словотвору.
55. Стилiстичнi особливостi частин мови.
56. Iнформацiйнi жанри.
57. Дiалогiчнi жанри.
58. Оцiнювальнi жанри.
59. Етикетнi жанри.
60. Вимоги до вживання синтаксичних одиниць у рiзних стилях.